

ansøgningen bliver almindelig tilgængelig i henhold til § 22, stk. 2, må dets endelige ordlyd fastlægges snarest muligt. Skal dette opnås, må patentmyndigheden om nødvendigt uden at høre ansøgeren kunne foretage de påkrævede ændringer.

I det omfang det er praktisk muligt, vil patentmyndigheden dog give ansøgeren meddelelse om de ændringer, som findes nødvendige.

Har ansøgeren ikke indgivet sammendraget, eller dette er meget mangelfuldt, vil ansøgeren i overensstemmelse med lovens § 15, stk. 1, 1. pkt., blive opfordret til at afhjælpe disse mangler.

Til nr. 10. (§ 19, stk. 2).

Gældende lovs § 19 bestemmer vilkårene for, at en ansøgning kan godkendes til fremlæggelse og virkningerne heraf i forhold til ansøgerens adgang til at ændre patentkravene.

Der foreslås ingen ændringer i stk. 1.

I § 19, stk. 2, bestemmes det, at efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse, må patentkravene ikke udvides eller begæring fremsættes i henhold til § 14. Bestemmelsen tilgodeser retssikkerhedshensyn og hensynet til en rationel behandling ved patentmyndigheden.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 52 foreslås indført de samme ugyldighedsgrunde, som gælder ifølge Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention. Herefter kan et patent kendes ugyldigt ved dom, hvis det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er blevet udvidet, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

§ 19, stk. 2, foreslås derfor ændret, således at sprogbroen svarer til den i § 52, stk. 1, nr. 4, anvendte. Den foreslåede formulering synes i øvrigt klarere at udtrykke bestemmelsens indhold.

Til nr. 11. (§ 20).

Ifølge Den europæiske Patentkonventions gennemførelsesforskrifter vil størrelsen af ansøgningsafgiften for en europæisk patentansøgning være afhængig af antallet af patentkrav. Indeholder en europæisk ansøgning ved indleveringen mere end 10 krav, skal der betales en afgift for hvert patentkrav ud over 10. Såfremt en ansøgning på det tidspunkt, da Den europæiske Patentmyndighed underretter ansøgeren om, at patent kan meddeles, indeholder flere afgiftspligtige patentkrav end ved indleveringen eller først da indeholder mere end 10 patentkrav, skal ansøgeren betale afgift for disse yderligere krav. En ansøgning med mange patentkrav vil i almindelighed medføre større arbejde for patentmyndigheden end en ansøgning med

færre krav, og det må være rimeligt, at ansøgeren betaler for dette arbejde. Et system med afgiftspligtige patentkrav må endvidere bidrage til, at der ikke opstilles intetsigende patentkrav, således at ansøgningerne bliver mere overskuelige. Det synes at være en fordel for ansøgerne, at afgiftssystemet på dette område for nationale og europæiske ansøgninger er det samme. Det er derfor hensigten – ud over den faste ansøgningsafgift – at fastsætte en tillægsafgift for hvert patentkrav ud over 10, som ansøgningen indeholder ved indleveringen.

Den endelige regulering af patentkravafgiften for nationale ansøgninger bør finde sted i forbindelse med ansøgningens godkendelse til fremlæggelse, idet antallet af patentkrav sjældent øges efter fremlæggelsen, og afgiften bør indkræves sammen med den egentlige trykningsafgift.

Det foreslås derfor, at ordet »trykningsafgift« i nærværende paragraf erstattes med det mere omfattende »fremlæggelsesafgift«. Med denne hjemmel vil der i bekendtgørelsen kunne fastsættes afgift for såvel trykning som for patentkrav, der overstiger et vist antal.

Ændringen er udtrykt ved, at »trykningsafgift(en)« i stk. 1 og 2 ændres til »fremlæggelsesafgift(en)«.

Til nr. 12. (§ 21).

Denne paragraf indeholder bestemmelser om patentansøgningens fremlæggelse, om indsigelse og om udgivelse af trykte eksemplarer af ansøgningen.

Som følge af ændringen i § 20 foreslås, »tillægsafgift« ændret til »fremlæggelsesafgift« i stk. 1.

Ændringen i stk. 3 indebærer, at også sammendraget trykkes.

Til nr. 13. (§ 22, stk. 2, 2. pkt.).

Ved de foreslåede nye §§ 72 og 73 indføres en adgang til at begære genoprettelse af rettigheder, der er mistet ved undskyldelig overskridelse af frister. Ændringen i § 22 indebærer, at også en sådan begæring bevirker, at akterne i ansøgningssagen bliver almindelig tilgængelige, hvis betingelserne herfor i øvrigt er til stede.

Til nr. 14. (§ 22, stk. 6).

Gældende lovs § 22 indeholder de bestemmelser, der regulerer offentlighedens adgang til sager vedrørende ansøgning om patent.

Ifølge § 22 skal akterne i ansøgningssagen som hovedregel holdes tilgængelige for enhver, når der er gået 18 måneder fra ansøgningsdagen eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen.